

ŠKOLA HOVOŘÍ

III. B.
27.

Krupáková

Časopis střední školy 7. listopadu v Ústí n.L.-Střekově.

Ročník I.

Číslo 8.

Květen 1945.

Jaký den snesl se nad naši zem
a jaký po něm nastane nám čas?
Je pátý květen! Praha se bouří v jeden ráz;
Praha nás volá: Chopte se obrany každý z vás!
Nám nebude již pouhým snem,
že dočkáme se toužené svobody,
kterou již dostaly jiné národy.

Bez zbraní musíme se bít
o svoji svobodu a naši Prahu,
a na vědomí mít,
že musíme se utránit německému vrahu.

Revoluční hluk a výstřely kol zní
a nad hlavami bojovníků zakalené nete ční.
I když nám Praha vzplanula, Orloj se vznal,
nebylo nikoho, kdo by se vzdal,
každý na svém místě, na barikádě bojoval.

Bylo již zřejmo, sami se neubráníme.
Voláme o pomoc ostatní národy,
voláme o pomoc Sovětský svaz!
Kdo přijde? Nezradí nás ostatní zas?

Přišli Rudarmějci. Ti nikdy nezradili,
přišli k nám a Němce porazili.
Přišli a naši zem nám uhájili.
Přišli! Přišli a zvítězili.

Devátý květen! Zavlály prapory, rudý a náš.
Národ je rozvil po celé zemi,
po celé naší svobodné vlasti!
Nejsme již národ němý!
Známe již svobody elasti.

My, národ československý,.....
nad kterým doposud germánská ruka čněla,
nám, kterým doposud jen v myslí svoboda se skvěla,
nám splnila se naše touha,
po šesti letech, která zdála se tak dlouhá,
nám splnila se svoboda.

R. Klupáková, III. B.

Pražská květnová revoluce.

V době mnichovského rozhodování nás západní mocnosti zradily a vydaly do rukou Němců, kteří po celých hrozných šest let druhé světové války českou zem plenili a vraždili její nejlepší syny a dcery. Český lid trpěl nadvládou Němců, ale svůj odpor nemohl dát najevo, neboť nacisté potlačovali nemilosrdně každý projev nespokojenosti. Proto se tvořily ilegální skupiny, které čekaly na vhodný okamžik, kdy budou moci účinně zasáhnout se zbraní v ruce proti okupantům. V květnu 1945, když spojenecká vojska tísnila nacisty se všech stran, rozhodla se revoluční rada k příněmu zásahu. Jako na povel povstal všechen český lid do boje proti utlačovatelům. Nejdříve se rozpoutal boj v Praze mezi revolucionáři a tanním německým vojskem. Revolucionáři svedli úspěšný boj o pražský rozhlas, při kterém padly první oběti pražské květnové revoluce. Náhle se objevovaly u jednotlivců ukrývané zbraně. Tak byly odzbrojovány jednotlivé německé posádky a získány další zbraně. Boj se rozšířil po celé zemi. Němci krátce postupovali, vraždili bezbranné ženy, děti a chtěli v krátké době zdoлатi revoluci. Nečekali však tak prudký odpor. Kdo měl sílu, bojoval. V pražských ulicích rostly barikády a revolucionáři statečně odolávali německým útokům. Na volání českého lidu prostřednictvím osvobozeného pražského rozhlasu a na rozkaz generalissima Stalina, přispěchala Rudá armáda k osvobození Prahy. Zničila všechny zbytky německých vojsk, zasahující v pravý okamžik boje. Osvobodila nejen naši drahou Prahu, ale stala se osvoboditečkou celé naší vlasti - Československé republiky. Opětavá Rudá armáda nám vydobyla ztracenou svobodu, a proto jí vděčíme za dnešní socialistický vývoj naší země. Svoboda byla vykoupena mnoha a mnoha životy, musíme si jí nyní vážiti a dobře střežiti!

J. Bednářová, III. B.

9. květen.

Ach, to
Ach, to ráno, když jsme se probudili,
to bylo u nás radostí,
skřivani z oblak nám hlásali
že mír se u nás uhostí.

A růže zozkvetly tak jasným květem,
břízy šuměly, jak pohádky by povídaly dětem.

Praha jásá, Vltava radostně se pění,
to český lid se probudil ze svého snění.

A Prahou jedou ověncené tanky,
jsou ověncené zelení a sněti,
k tankům běží jásající děti.

Praho, již netrpíš, náš vyteužený mír a klid,
panatuj, národe, tvou matku ti osvobodil jen Sovětský lid.

J. Pokorná, II, B.

Jak jsme prožívali revoluci na Moravě.

V Šterově vypukla revoluce prvního května. Ten den se hned po ránu objevily na domech státní vlajky a městem se rozneslo, že máme svobodu. Z lesů přišli partyzáni, někteří odvážlivci se k nim přidali a

společně odzbrojovali německou posádku. Němci se zprvu vzdávali dobrovolně, ale, když viděli, že je našich jen hrstka a Rudá armáda daleko, postavili se na odpor. Brzy naše lidi zahnali do lesů, nebo pozavírali a začali bčsnit.

Teprve 7. května uvěřili, že se blíží jejich konec. Bydleli jsme v činžovních domech u kasáren a u dvou železničních mostů. Jeden most si Němci nechali, aby mohli ustupovat a druhý vyhodili do povětří. Při tom zapálili ve skladišti všechnu munici. To byla tenkrát dlouhá noc. Všichni z domů jsme byli ve sklápě, ale nikdo z nás nespál. V kasárnách hořelo a neustále vybuchovaly granáty a pancéřové pěsti. Myslili jsme, že uhoříme také, protože kasárna byla od nás jen 50m. Vítr se otočil však tak, že hnal oheň a kouř na opačnou stranu do polí. Dočkali jsme se slavného rána. Bylo to 8. května. Po Němcích už nebylo ani památky.

Nezapomenu nikdy na prvního ruského důstojníka. Přiběhl na dvůr jako vítr, rozhlédl se kolem, vzal mě do náruče a vyhazoval do výše. Jásal a ry všichni s ním.

Teprve za několik dní se zjistilo, že Němci povraždili a unučili 21 přerovských vlastenců mimo těch, kteří padli při revoluci. Občané celého města je vyprovázeli se slzami v očích na poslední cestě a v duchu přísahali, že už nikdy nepřipustí, aby došlo k nové válce. Kéž by se to vyplnilo!

J. Rytina, III.A.

Oslava Dne vítězství v Praze.

Skupině ČSM v Severočeských tukových závodech se dostalo té cti, že se mohla zúčastnit velké slavnosti Dne osvobození v Praze.

Po krátké přípravě nadešla hodina našeho odjezdu. Vyjeli jsme v jednu hodinu v noci z ústeckého nádraží. Ve vlaku bylo veselo, takže nikdo nepomysli na spaní. Do Prahy jsme přijeli o půl páté. Na nádraží jsme se seřadili a odešli do své ubikace v Praze XII. Po snídani jsme se převlékli do krcjů a vyčkávali jsme chvíle nástupu. Ta konečně nadešla. Po seřazení začalo hustě pršet. To nám však nevadilo. "Vždyt jsme svazáci!" říkali jsme si. Kolem nás projížděly dělostřelectvo a po chvíli jsme se zase zastavili. Shkolicika zastavení jsme došli až k museu. Tam konečně byl pořádný nástup, urovnání oděvu a vlajek. Za skandování jsme vešli na Václavské náměstí a pochodovali jsme kolem tribuny, kde byl scudruh prezident K. Gottwald a představitelé vlády. Po krátkém pochodu jsme se octli opět u naší školy, kde jsme odevzdali vlajky a šli jsme na oběd. Odpoledne jsme měli valno. Každý šel podle toho, jak znal Prahu. Na Václavském náměstí bylo živo, tvořily se tančící a zpívající kroužky, kapely a svazácké skupiny se předháněly o nejlepší výstup. Večer se rozzářily světlomety a chnostroje. Když jsme odjížděli, každý byl naplněn velkým dojmem a všichni jsme se těšili, že pojedeme do Prahy zase na veltřh.

P. Škarda, III.C.

Svátek matek.

Za všechnu práci našich maminek, za jejich lásku a obětavost, za vše, co vykonaly, je jim věnován do vírku den v měsíci plném květů, den, ovlývající vůní-Svátek matek.

Stamiliony maminek z celého světa přijímají v tento den od svých dětí náruče květů a pránička- Projevy jejich oddané lásky.

Na našich mamatkách nejvíce záleží, jaká bude budoucnost našeho národa. A ony chtějí pro své děti šťastnou budoucnost- chtějí mír.

Svou vůli dokazují tím, že stojí v prvých řadách těch, kteří podpisují mírovou resoluci Světového výboru obránců míru a prokáží ji

uvědoměnou výchovou svých dětí. Také ony se nasloužily o to, že se na našich školách rozrůstají pionýrské oddíly, že na našich továrnách vzrůstá počet mladých úderníků.

A je také na nás, na dětech, abychom svým maminkám usnadnily jejich veliký úkol, pomohly bránit mír a zaručily tak úspěšné dokončení pětileteky.

M. Tlapáková, III. C.

Mírová manifestace v Ústí n. L.

V sobotu 20. května konala se ve společenském sále STZ mírová manifestace, která měla takovýto průběh:

Manifestaci zahájil S. poslanec Dr. Langr. Po zahájení promluvil universitní profesor Dr. Tureček o významu stockholmské resoluce pro udržení míru a ostře kritisoval jednání amerických a anglických válečných štráců. S. Langer poděkoval za všechny pracující ústeckého kraje s. Turečkovi za jeho proslov Za pionýry ústeckého kraje promluvila M. Tlapáková z naší školy. Dále promluvil za ROH s. Šabach, který se rovněž vyjádřil proti imperialistické politice západu. Za Československý svaz žen promluvila s. Černá, která jménem všech žen se připojila k stockholmské resoluci. Za Československou stranu socialistickou promluvil br. Čáslavský a za KVS s. Kesař.

Dr. Janota přečetl resoluci právníků, v které hájí mír a napadájí zločinné jednání západních mocností. Resoluce, která byla pak poslána výboru obránců míru, byla přijata manifestačním potleskem a provoláním: At žije světový mír!

Každý podpis na mírové resoluci maří plány západních kapitalistů Pionýři staví se po bok starších a hromadně podpisují mírové provolání. Chceme budovat socialismus a novou válku nepřipustíme.

"At žije trvalý mír, který chtějí všichni pokrokoví lidé světa."

P. Mottl II. A.

Putování po vlastech českých.

Tábor.

Mým rodištěm je Tábor. Je to město v jižních Čechách, které založil slavný vůdce husitských vojsk, Jan Žižka z Trocnova. Z jeho doby zachovalo se v Táboře hradčisté Kotnov a část hradby na Starém městě a radnice, v níž je museum s mnoha cennými sbírkami ze Žižkovy doby. Tábořem protéká Lužnice, na které je několik mlýnů a v níž je hojnost ryb. Dále je v Táboře rybník Jordan, na kterém je v zimě kluziště. Z něho vytéká Jordánský potok, ulévající se v Lužnickém údolí do řeky. Celkový pohled na Tábor je velmi pěkný, neboť se město rozkládá na mírně zvýšenině. Kdo nepoznal Tábor, nikdy na něj nezapomene.

B. Ctiborová, II. B.

Stalingradská bitva.

V měsíci květnu jsme byli na filmu Stalingradská bitva. Je to film, který zachycuje hrdinství Rudé armády a statečnost sovětského lidu.

Ústřední postavou tohoto díla je J.V Stalin, který velmi obezřetně a důkladně připravoval obranu Stalingradu a konečně velkolepou ofensivu Rudé armády.

Film se skládá ze dvou částí. První část: Na Stalingrad útočí

Němci a zakrátko se město mění v moře trosek. Dým úplně mění den v noc a Stalingrad je zahalen mraky kouře. Bojují i ženy, mnohé z nich umírají se samopalem v ruce. Bojuje se o každou ulici, o každý dům, mnohdy o jednotlivá shodiště. Tuto velkolepou obrannou bitvu řídí Stalin. Vede nejen obranu, ale připravuje mohutný útok vedený se dvou stran, kterým je německá armáda obklíčena a sevřena. II. díl. Smršť ohně a oceli dopadala na nepřítele. Němci úplně pozbyli rozvahy a zmatečně ustupují. Všude se válí převržená auta a zničené tanky a mezi nimi jako velká proudící zima se pohybují německí zajatci. Německá vojska stále ustupovala, takřka se nezaostavila. Vítězství zůstalo již trvale v rukou Rudé armády až do dne, kdy zavlál nad Berlínem rudý prapor.

L. Nováková, IV.B.

Soutěž v čistotě.

Již po druhé probíhá na naší škole soutěž čistoty a pořádku. Je to soutěž mezi třídami. Každá třída se snaží, aby měla co nejméně trestných bodů. Soutěží se v čistotě tříd, v čistotě těla, šatstva a školních potřeb. Z každé třídy je zvolen zástupce do komise, která každý de s p. ředitelem prohlíží třídy. V dubnu zvítězila v soutěži II. B. a za odměnu jí byla udělena vlajka čistoty. Protože první vlajka byla malá, vyšila IV.B. větší, kterou darovala škole. Druhou vyhrála soutěž IV.B. a tím získala vlajku. Doufám, že si ji udržíme do konce roku, a i z této soutěže vyjdeme jako vítězná třída.

Čistotě zdar!

Z. Pechová IV.B.

Ochrana přírody.

V každé roční době nám příroda štědře nabízí své dary. Ať je to již krása mladé zeleně a líbezných květů z jara, nebo krása vlnících se lánů obilí i pestrých luk v létě a zralých plodů na podzim, nebo konečně krása sněhových vloček v zimě.

Měli bychom si těchto darů vážit. Bohužel však tomu vždy tak není! Často, a to obzvláště z jara se lámou zelené kvetoucí snítky, trhá se nesmyslně velké množství květů, které uvadlé hynou pak odhozené na cestách. Hlavně děti se chovají takto necitelně k přírodě. Svým hlukem plaší zvěř, střílejí po ptáčcích vzduchovkami; dospělí lidé pak vyřezávají do stromů písmena a srdečka a i jinak ničí kůru stromů. Každý uzná, že příroda trpí takovým necitelným jednáním. Naším úkolem však je chránit přírodu. Příroda se nám za to bohatě odmění.

H. Vodičková I.D.

Vodě zdar!

V úterý přicházíme do třídy velmi rozradostněny. Zdá se nám, že první hodina velmi pomalu ubíhá. Druhou hodinu v úterý chodíme tetizovat. Nacvičujeme správná tempa nohou i rukou. Pan učitel Karpíšek nás rozdělil do dvou družstev. V prvním družství jsou děvčata, která umí dobře plavat. V druhém družství jsou děvčata, která plavat neumějí nebo jen tak, že se nemohou odvážit na hloubku. Než jdeme do bazénu, osprchujeme se a když skončíme výcvik osprchujeme se znovu. Když odcházíme z lázní, ani se nám nechce. Každá z nás se již těšíme, až bude zase úterý.

Vomastová, I.D.

Předávání pionýrských šátků.

Získat rudý šátek je touhou všech hochů a dívek, kteří se do pionýrských oddílů přihlásili. Také na naší škole vybraní pionýři skládali slib. Bylo to 30. dubna na slavnostní shůžce v STZ. Této slavnosti se zúčastnili též rodiče a pionýři z ústeckých škol.

Slavnostní pořad zahájil ředitel STZ soudruh Toms, který měl krátký proslov k pionýrům, v němž zdůraznil, že pionýrské šátky dostávajíme právě v dělnickém prostředí, v továrně. Potom se ujal slova pan učitel Koukl, který nám přečetl dopis, poslaný od p. ředitele, který se pro nemoc nemohl zúčastnit složení slibu. Také pionýři všech oddílů předvedli svůj program. Byly to básně, písně a tanečky, které se všem velmi líbily. Za JNV promluvil s. Bureš, který pravil, že si svých rudých šátků máme vážit; zavazují nás k dobré práci jak ve škole, tak i při budování republiky.

Zástupce ČSM přečetl slib, který potom všichni pionýři opakovali. Pak nastal slavnostní okamžik, kdy nám byly předány rudé šátky předními úderníci STZ. Jedna z údernic promluvila při této příležitosti o pionýrském a údernickém hnutí. Zástupce ČSM nám blahopřál k získání pionýrských šátků a zdůraznil zároveň naše povinnosti.

Toto slavnost jsme zakončili Písní práce. Na den, kdy složili slib, jistě pionýři nezapomenou.

Z. Lisowiecová, III.B.

Zprávy chovatelského kroužku.

Jak víte, máme založen na naší škole chovatelský kroužek. Co tam děláme? Máme zřízenou novou králikárnu a včelín. Několik čistokrevných králiků máme a ještě asi 12 jich dostaneme od Králikářského spolku v Ústí n.L. Králíky chováme hlavně pro vlnu. Zatím máme jen angorské. O krmení se starají chlapečci a o stříhání děvčata.

V novém včelíně máme dva roje, z nichž jeden je silný. Včely nám daroval s. Cvančara, úderník STZ. Zatím se o včelách učíme. Praktickou stránku kroužku vedou soudruzi Cvančara a pan učitel Blahuš.

J. Mikoda, I. A.

Poznámky redakce.

Dlouhá z II.B. máme radost, že i ty se pokoušíš o básně. Tvoje první měla ještě mnohé nesrovnalosti, a proto jí neuveřejňujeme. Zkoušej znovu!

Klupáková ze III.B. /k článku Matka budovatelů- bojovnicí za mír./, podobnou práci zpracovala též Tlapáková ze III. C. -Tvá básně Matince došla pozdě.

Martinková ze III. B., básně došla pozdě.

Raisová ze IV. B., píšeš v budoucím čase události staré dnes už měsíc. Musíš s tím počítat.

Bímová ze IV. B., článek zpracovala výstižněji Lisowiecová ze III.B. Benýšková ze III.B., básně došla příliš pozdě.

Redakce se loučí se všemi čtenáři a děkuje všem přispěvatelům za spolupráci. Letoční ročník byl první, měl mnohé nedostatky. Zároveň jsme však získali zkušenosti, kterých využijeme v příštím roce.

P r á z d n i n á m   z d a r   ! ! !